

melser. Det har den danske økonomiminister åbenbart givet tilsagn om på dette møde, som Folketinget ikke er orienteret om. Giver det ikke statsministeren anledning til nogen som helst form for bekymring? Eller er det endnu værre: Er det sådan, at regeringen . . .

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har rejst mig op, fordi spørgerens taletid er udløbet.

Keld Albrechtsen (EL):

Undskyld, hr. formand.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg brugte det udtryk, at jeg hverken kan stå foran eller bagved en kampagne, fordi der ikke er nogen kampagne. Hr. Keld Albrechtsen var inde på, om jeg kunne stå bag økonomiministerens og finansministerens kampagne, men der er ikke nogen kampagne, og man kan som bekendt kun forholde sig til en kampagne, hvis der er en.

Det andet, hr. Anders Fogh Rasmussen spurgte om, var finansministerens synspunkt med hensyn til ØMU'en. Nu har jeg ikke studeret finansministerens udtalelser i detaljer, men det, der interesserer mig, er, hvad den danske regerings samlede politik er på det felt, og den danske regerings samlede politik er baseret på to ting: For det første respekt for udfaldet af folkeafstemningen den 18. maj 1993, og for det andet et så intenst arbejde som overhovedet muligt for at få et valutaarrangement i stand med tredjefaselandene. Det er præcis det, som økonomiministeren, finansministeren og jeg selv arbejder meget for.

Til hr. Keld Albrechtsen må jeg sige, at jeg tror, man har misforstået sagen. Økonomiministerens deltagelse i Veronamødet er ganske uformel. Der bliver ikke truffet beslutninger på det uformelle økofinmøde i Verona, og derudover ligger det sådan, at økonomiministeren på forhånd har lovet at holde Folketingets Europaudvalg orienteret om forløbet af Veronamødet.

Og endelig har Danmark – som jeg sagde før til hr. Anders Fogh Rasmussen – et helt bestemt opgaveforløb foran sig lige nu, nemlig at arbejde for, at Danmarks valutariske interesser bliver tilgodeset så effektivt som muligt over for tredjefaselandene. Det arbejde vil Europaudvalget naturligvis også blive løbende orienteret om.

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Både finansministeren og økonomiministeren er jo kommet med ganske klare udtalelser om, hvad der er i Danmarks interesse, nemlig at være med i tredje fase. Men det ønsker statsministeren altså ikke at forholde sig til, med henvisning til at der ikke er nogen kampagne.

Jeg vil spørge: Hvorfor i alverden er der ikke nogen kampagne, når regeringens ansvarlige ministre så tydeligt gør klart, hvad der er i Danmarks interesse? Tilsiger almindeligt politisk lederskab ikke, at man hurtigst muligt starter en kampagne for at overvinde den modstand, der er i befolkningen? Eller hylder statsministeren forfatteren Jakob Knudsens beskrivelse af politisk lederskab, hvor han siger, at det meste politiske lederskab i Danmark består i at vandre efter flokken og prøve at gætte, hvor den går hen?

Keld Albrechtsen (EL):

Man kan vel sige, at der er den forskel på statsministeren og hr. Uffe Ellemann-Jensen, at hr. Uffe Ellemann-Jensen stod bag undtagelserne, da der var folkeafstemning, men siden utilslørt har erklæret, at han gerne vil ophæve dem. Statsministeren forsøger til gengæld at snakke uden om, selv om hans ministre følger i hr. Uffe Ellemann-Jensens kølvand.

Statsministeren hævder, at der ikke blev truffet beslutninger på økonomiministermødet i Verona, og jeg vil godt spørge: Betyder det, at pressen her i Danmark – og det er både Ritzau og Politiken – er fuldstændig forkert underrettet, når der kommer meddelelser om, at der er truffet beslutninger om møntsystemet, om royale hoveder på mønterne, osv. osv.? Det fremgår ganske klart af pressereferaterne, at der er truffet faktuelle beslutninger på dette økonomiministermøde, men statsministeren ved måske ikke, at det var det, der skete?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg tror, hr. Uffe Ellemann-Jensen sammenblender det at have nogle standpunkter med begrebet lederskab.

Jeg er uenig med hr. Uffe Ellemann-Jensen. Jeg mener ikke, man kan forholde sig til noget, før man kender dets udseende og ved, hvor mange der er medlem af den pågældende klub. Det er et meget grundlæggende og enkelt standpunkt, og så kan hr. Uffe Ellemann-Jensen kalde det det ene eller det andet. Det interesserer mig ikke så meget.